

[Jørgen Jørgensen.]

stemmelse med de Synspunkter, jeg fremsatte, da vi i Sommer drøftede Spørgsmaalet om Landbrugets Gældsforhold. Den gaar ud paa, at den Ejer, der skal betale et aarligt Afdrag paa et Laan, kan i visse Tilfælde faa Udsættelse med dette Afdrag under samme Forudsætning, som er nævnt i § 1, nemlig at han betaler sin Rente. Det praktiske Forhold i mange Kredse inden for Landbruget er jo dette, at en Ejer har en Gæld til en tidligere Ejer og skal afdrage denne igennem betydelige aarlige Afdrag. Hvis den paagældende Landmand f. Eks. har den Forpligtelse over for en tidligere Ejer, at han i Løbet af fem Aar skal udbetale en vis Del af Købesummen, vilde han efter den gældende Lovgivning kunne faa Udsættelse efter § 1. Men hvis samme Mand skulde betale samme Beløb i aarlige Terminer, vilde han ikke kunne faa Udsættelse.

Dette har jeg hele Tiden ment var en Uretfærdighed. Jeg kender adskillige Eksempler paa, at Folk, der har været i Stand til i hvert Tilfælde at opfylde deres Forpligtelser med Hensyn til Rentebetaling, ikke i de vanskelige Tider, vi nu er inde under, kunde betale de Afdrag, de var gaaet ind paa at skulle betale. Det synes mig at være fuldkommen urimeligt, at en Mand, der i øvrigt kan opfylde sine økonomiske Forpligtelser, skal kunne fratages sin Ejendom, fordi han ikke er i Stand til at betale det Afdrag, der er forfaldent, hvis han da ikke har særlige Hjælpekilder til sin Raadighed.

Naar man har taget det Hensyn over for samlede Afdrag, som man har taget i Bestemmelserne i § 1, finder jeg, det vilde være en fuldkommen Inkonsekvens ikke at beskytte de samme Landmænd, naar de skal betale deres Afdrag inden for et bestemt Aaremaal, som naar de skal betale paa een Gang. Derfor forbavser det mig, at man fra konservativ Side nu rejser saa stærke principielle Indvendinger imod denne Bestemmelse, som kun er en logisk Følge af Bestemmelserne i § 1.

Det er at slaa fuldkommen ved Siden af, naar det ærede Medlem Hr. Hasle siger, at det er en almindelig Udvidelse af Henstandslovgivningen, her er Tale om. Det er dog en Væsensforskel, om man gaar ind paa at give Udsættelse med Betaling af Renter, som det hidtil har været ved Henstandslovgivningen, eller om man gaar med til, som her siges i § 1, at Fritagelsen for Betaling af et forfaldent Afdrag kan finde Sted i en vis Tid, naar vedkommende kan godtgøre, at han ikke er i Stand til at skaffe

Pengene paa rimelige Vilkaar, og saa følger yderligere til: hvis dette forfaldne Afdrag bestaar i aarlige Afdrag af Terminsydelser, kan der ydes den samme Beskyttelse. Der er en himmelvid Forskel paa det og en almindelig Udvidelse af Henstandslovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Hasles Bemærkninger her savnede saglig Begrundelse. Jeg maa mene, at Bestemmelsen i § 3 er en logisk Følge af § 1 og en meget nyttig Bestemmelse, som vil være af stor Værdi for mange Landmænd, som netop i Spørgsmaalet om at skaffe Afdragene stilles i disse Aar uhyre vanskeligt økonomisk.

Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse. Det var oprindeligt et Led i en samlet Gældsordning. Naar det nu er taget ud som et selvstændigt Forslag, er det, fordi Bestemmelserne og Inddelingen i disse forskellige Afsnit i det samlede Gældsforlag er blevet noget ændret under Sagens Behandling. Derfor vilde jeg anse det for meget heldigt, om dette Forslag kunde gennemføres meget hurtigt.

Over for det ærede Medlem Hr. Fuglsang, der sagde, at det var jo i sin Tid udtalt af den højtærede Justitsminister og andre, at det, man kunde ønske, var, at der skulde blive en saadan Rentabilitetsmulighed for Landbruget, saa at vi kunde undgaa disse Henstandsbestemmelser, her er Tale om, vil jeg sige, at derom er vi naturligvis enige. Men naar det ærede Medlem siger, at Justitsministeren og Regeringspartierne skulde hellere støtte os, hvilket formentlig vil sige Venstre, i Bestræbelserne for at skabe Rentabilitet i Landbruget, maa dette vist være en Fortalelse af det ærede Medlem. Jeg har hidtil opfattet Sagen paa den Maade, at det er det ærede Medlem og hans Parti, der har forhindret at skabe den Rentabilitet i Landbruget, som vilde have været til Stede i betydelig højere Grad i Dag, hvis de ærede Medlemmer havde støttet de Forslag, Regeringen og dens Partier er kommet med.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa takke for den venlige Modtagelse, dette Lovforslag gennemgaaende har faaet. At det har faaet den, er mig ingen Overraskelse, thi naar dette Forslag foreligger her paa Folketingets Bord, er det, fordi der fra Flertallet i det Udvalg, som blev nedsat angaaende denne Art af Lovgivning, er tilflydt mig Meddelelse om, at man ønskede en Lovgivning af denne Art, saa jeg var i Forvejen belavet paa, at den vilde møde Venlighed.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen vil jeg sige, at jeg tror, der i dette